

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci žalobkyně: **FTV Prima, spol. s.r.o.**, se sídlem Na Žertvách 24/132, Praha 8, proti žalované: **Rada pro rozhlasové a televizní vysílání**, se sídlem Škrétova 44/6, Praha 2, proti rozhodnutí žalované ze dne 27. 5. 2014, č. j. DRD/2071/2014, sp. zn. 2013/885/DRD/FTV, v řízení o kasační stížnosti žalované proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 12. 11. 2014, č. j. 3 A 106/2014 – 64,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Podanou kasační stížností se žalovaná (dále jen „stěžovatelka“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým bylo dle § 78 odst. 6 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zrušeno jí vydané shora označené rozhodnutí a věc jí byla vrácena k dalšímu řízení. Tímto rozhodnutím byla žalobkyni uložena pokuta ve výši 100 000 Kč za porušení § 31 odst. 3 zákona č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o vysílání“). Žalobkyně se *odvysíláním pořadu Zprávy FTV Prima, respektive reportáže Policejní razie ve vydavatelství Mladá fronta v Modřanech, dne 13. září 2013 od 18.55 hodin na programu Prima, dopustila porušení povinnosti zajistit, aby ve zpravodajských a politicko-publicistických pořadech bylo dbáno zásad objektivity, neboť předmětnou reportáží došlo k věcně nesprávnému a neověřenému informování o průběhu policejní razie v budovách vydavatelství Mladá fronta a. s., zejména pak uvedením informace, že razie probíhala rovněž v budově v pražských Modřanech, podpořené přímým vstupem reportéra z prostředí před touto budovou.*

I. Vymezení věci

[2] Předmětem sporu je přezkoumatelnost žalobou napadeného rozhodnutí.

[3] Dle závěru městského soudu není patrné, ve vztahu k jakému skutku (k jakému okruhu závadnému jednání žalobkyně) by měl rozhodnutí přezkoumat. Z rozhodnutí není zřejmé, co přesně stěžovatelka žalobkyni vytýká, resp. ve kterých skutkových okolnostech spatřuje nezákonnost jejího jednání.

[4] Ve výroku napadeného rozhodnutí je výslovně uvedeno, že *došlo k porušení zásad objektivit, k věcně nesprávnému a neověřenému informování o průběhu policejní razie v budovách vydavatelství Mladá fronta a. s., zejména pak uvedením informace, že razie probíhala rovněž v budově v pražských Modřanech, podpořené přímým vstupem reportéra z prostředí před touto budovou.* K porušení § 31 odst. 3 zákona o vysílání mělo tedy dojít především uvedením informace, že razie probíhala rovněž v budově Mladé fronty a. s. v pražských Modřanech, podpořené přímým vstupem reportéra z prostředí před touto budovou.

[5] Takový popis skutku by sám o sobě mohl obstát, pokud by mu ovšem korespondoval obsah odůvodnění. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí však vyplývá, že za nejproblematictější z hlediska objektivit odvysílané reportáže stěžovatelka považovala to, že k policejní razii došlo přímo v souvislosti se společností Mladá fronta a. s.

[6] Skutková věta obsažená ve výroku podtrhává informování o policejní razii v budově Mladé fronty v pražských Modřanech, odůvodnění rozhodnutí akcentuje informování o policejní razii v souvislosti s vydavatelstvím Mladá fronta a. s. Rozhodnutí je pro tento rozpor nesrozumitelné a v tomto důsledku nepřezkoumatelné.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[7] Stěžovatelka brojí proti rozsudku městského soudu kasační stížností, jejíž důvody podřazuje pod § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s.

[8] Rozhodnutí soudu považuje za nedostatečně odůvodněné a tím i nepřezkoumatelné. Namítá, že z výrokové části rozhodnutí je skutek, za který byla žalobkyni uložena pokuta zcela identifikovatelný.

[9] Soudu vytýká, že ačkoli uvedl, že rozhodnutí stěžovatelky nemůže přezkoumat v rámci žalobních bodů, bez dalšího přejal jednu z žalobních námitek (výroková část a odůvodnění si vzájemně odporují). Dále uvádí, že rozhodnutí soudu je nesrozumitelné, neboť na jedné straně uvádí, že skutek popsany ve výroku neodpovídá odůvodnění rozhodnutí, na druhé straně uvádí, že skutek nelze identifikovat.

[10] Soud stejně jako žalobkyně ignoruje kontext rozhodnutí a vytrhává z něj jednotlivé věty. Stěžovatelka odkazuje na své vyjádření k žalobě. Uvádí, že konkretizovala neobjektivní zpracování reportáže tím, že uvedla, že v ní docházelo k nesprávnému a neověřenému informování a dále konkretizovala, o jaký jde pořad, v jakém vysílacím čase a na jakém programu byl odvysílán, že byl zpracován neobjektivně, a to věcně nesprávným a

pokračování

neověřeným informováním o policejní razii v budovách vydavatelství Mladá fronta a. s., zejména pak uvedením informace, že razie probíhala rovněž v budově v pražských Modřanech, podpořené přímým vstupem reportéra z prostředí před touto budovou.

[11] Z toho je zřejmé, že žalobkyně nesprávně a neověřeně informovala o dané policejní razii a mimo jiné ji lokalizovala do budovy v Modřanech, kde k zásahu nedošlo, což navíc podpořil reportér přímým vstupem od této budovy. Rovněž uvedla nesprávné informace proti komu a kde byla razie vedena, bez ověření si těchto informací.

[12] Z odůvodnění je více než zřejmé, že divák byl reportáží mj. nesprávně informován o tom, že se razie týkala Mladé fronty, a.s., k čemuž bylo užito tvrzení jediného zdroje, určitých výrazových prvků a přímým informováním o razii v daném vydavatelství. Celkové vyznění reportáže bylo koncipováno tak, že se zásah protikorupční policie a kauza daňové trestné činnosti týkaly přímo Mladé fronty a.s., ačkoliv se týkala aktivit majitele vydavatelství a osob s ním spojených.

[13] Odůvodnění rozhodnutí je nutno vnímat komplexně, přičemž dílčí argumenty nemusí být ve výroku nezbytně doslovně uvedeny. V opačném případě by odůvodnění výroku postrádalo jakýkoliv smysl. Na podporu této argumentace stěžovatelka odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 10. 2014, č. j. 8 As 104/2013 - 159.

[14] Výraz „zejména“ užitý ve výroku rozhodnutí neodpovídá výrazu „jenom“, jak se snaží dovodit městský soud. Užitý výraz odpovídá naopak tomu, že vytýkaným jednáním došlo *k nesprávnému a neověřenému informování o průběhu policejní razie v budovách vydavatelství*.

[15] Odůvodnění rozhodnutí plně koresponduje s jeho výrokem. Formulace *nesprávné informování o tom, že k razii došlo přímo v souvislosti s vydavatelstvím Mladá fronta a. s.*, odpovídá po zasazení do celkového kontextu jiné formulaci, podle které došlo *k nesprávnému a neověřenému informování o průběhu policejní razie v budovách vydavatelství*.

[16] I z odstavce, který jako jediný považoval městský soud za stěžejní, vyplývá, že tvůrci reportáže pracovali s neověřenou informací, že razie probíhá v budovách vydavatelství, což využili k informování diváků o tom, že je razie s tímto vydavatelstvím spojena, při ignorování skutečnosti, že odstávka elektrického proudu nemá s razií žádnou souvislost.

[17] Stěžovatelka obsáhle cituje ze sporné reportáže a vytýká soudu, že se nepokusil nalézt pravdu a nedal jí alespoň malý prostor obhájit své rozhodnutí při ústním jednání. Má za to, že podmínky pro postup dle § 76 s. ř. s. nebyly splněny. O hledání argumentů pro zrušení rozhodnutí a snaze soudu co nejsnaze a nejrychleji věc vyřídit, svědčí i to, že písemné vyhotovení rozsudku vydaného dne 12. 11. 2014 bylo i přes jeho stručné odůvodnění stěžovatelce doručeno až 19. 12. 2014.

[18] Stěžovatelka navrhuje, aby Nejvyšší správní soud zrušil napadený rozsudek a věc vrátil městskému soudu k dalšímu řízení.

[19] Žalobkyně se ve vyjádření ke kasační stížnosti ztotožňuje se závěrem městského soudu. Má však za to, že ani samotná výroková část neobstojí, neboť z ní není zřejmé, co po skutkové stránce stěžovatelka žalobkyni vytýká. Pro úplnost odkazuje na obsah žaloby. Navrhuje kasační stížnost zamítnout.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[20] Nejvyšší správní soud posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že kasační stížnost je podána včas, jde o rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost přípustná, a za stěžovatelku jedná osoba s vysokoškolským právnickým vzděláním ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s. Poté přezkoumal napadený rozsudek městského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.), ověřil při tom, zda napadený rozsudek netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3, 4 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

[21] Nejprve se soud zabýval namítanou nepřezkoumatelností. Vlastní přezkum rozhodnutí městského soudu je totiž možný pouze za předpokladu, že rozhodnutí soudu splňuje kritéria přezkoumatelnosti. Tedy, že se jedná o rozhodnutí srozumitelné, které je opřeno o dostatek relevantních důvodů, z nichž je zřejmé, proč městský soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí je natolik závažnou vadou, že k ní soud přihlíží i bez námítky, z úřední povinnosti (§ 109 odst. 4 s. ř. s.).

[22] Odůvodnění městského soudu je plně přezkoumatelné. Skutečnost, že soud uvedl, že nemůže žalobní námítky věcně přezkoumat a současně se ztotožnil hned s první žalobní námitkou o rozpornosti výroku a odůvodnění rozhodnutí, nemá za následek nesrozumitelnost či nepřezkoumatelnost rozsudku. Nejedná se totiž o žalobní námitku napadající věcné posouzení sporu, ale o námitku směřující do vady řízení, ke které by soud byl povinen přihlížet i bez jejího uplatnění v žalobě, tj. z úřední povinnosti.

[23] Obdobně nemůže způsobovat nesrozumitelnost to, že slovy stěžovatelky *soud na jedné straně uvedl, že skutek popsany ve výroku neodpovídá odůvodnění rozhodnutí, na druhé straně uvádí, že skutek nelze identifikovat*. Soud zcela srozumitelně pospal jím shledaný rozpor mezi výrokiem (kde byl skutek nějakým způsobem identifikován) a odůvodněním (kde bylo žalobkyni vytýkáno zcela odlišné jednání) a dále zcela správně uvedl, že za této situace není zřejmé, ve kterých skutkových okolnostech spatřuje stěžovatelka nezákonnost jednání žalobkyně. Tato vada proto vyvolává nesrozumitelnost, neboť neumožňuje identifikovat skutek, za který byla žalobkyně sankcionována (srov. str. 3 a 4 rozsudku).

[24] Soud se s tímto závěrem ztotožňuje. Za nesrozumitelné je nutno podle konstantní judikatury považovat zejména rozhodnutí, u něhož existuje rozpor mezi výrokiem a jeho odůvodněním (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 2. 2005, č. j. 3 Ads 21/2004 – 55).

[25] Nepřezkoumatelnost rozhodnutí správního orgánu pro nesrozumitelnost předchází případné nepřezkoumatelnosti pro nedostatek jeho důvodů. Důvody rozhodnutí lze logicky zkoumat pouze u rozhodnutí srozumitelného. Je-li tedy rozhodnutí soudem

pokračování

zrušeno pro nepřezkoumatelnost z důvodu jeho nesrozumitelnosti, tak jak tomu bylo v projednávané věci, nebyl městský soud povinen nařizovat jednání a poskytnout stranám prostor k vyjádření a k obhajobě věcného řešení sporu.

[26] Odůvodnění s výrokem bezprostředně souvisí. Jde-li o rozhodnutí, jímž se ukládá sankce, je na výrok takového rozhodnutí třeba klást o to přísnější požadavky, o co více jím může být dotčena subjektivní sféra delikventa; jde zejména o požadavky materiální, které se však nutně musí alespoň zčásti projevit ve složce formální. Právě uvedenou zásadu je třeba do výroku rozhodnutí, jímž dochází ke správnímu trestání, promítnout větou skutkovou, z níž bude nepochybné, v jakém jednání je delikt spatřován, tj. jaké jednání je správním orgánem klasifikováno jako protiprávní, a dále větou právní, z níž pak bude podáno, jak bylo jednání popsáno ve větě skutkové zhodnoceno. Důvody takového zhodnocení musí nalézt své opory v odůvodnění rozhodnutí.

[27] V projednávané věci stěžovatelka ve výroku vymezila protiprávní jednání žalobkyně po stránce skutkové tak, že odvysíláním *reportáže Policejní razie ve vydavatelství Mladá fronta v Modřanech, dne 13. září 2013 od 18.55 hodin na programu Prima, se dopustila porušení povinnosti zajistit, aby ve zpravodajských a politicko-publicistických pořadech bylo dbáno zásad objektivit, neboť předmětnou reportáží došlo k věcně nesprávnému a neověřenému informování o průběhu policejní razie v budovách vydavatelství Mladá fronta a. s., zejména pak uvedením informace, že razie probíhala rovněž v budově v pražských Modřanech, podpořené přímým vstupem reportéra z prostředí před touto budovou.*

[28] Je zcela nesporné, že vytýkané nesprávné a neověřené informování spočívalo dle výroku v tom, že *razie probíhala rovněž v budově v pražských Modřanech, podpořené přímým vstupem reportéra z prostředí před touto budovou.* Z celého kontextu odůvodnění rozhodnutí ovšem vyplývá, že nesprávné a neověřené informování spočívalo v tom, že celkové vyznění reportáže bylo koncipováno tak, že se zásah protikorupční policie a kauza daňové trestné činnosti týkaly přímo Mladé fronty a.s., ačkoliv se týkala aktivit majitele vydavatelství a osob s ním spojených. Nejedná se o formální pochybení spočívající v nedůsledném a nepřehledném oddělení výrokové části a odůvodnění, které bylo předmětem sporu ve věci projednávané osmým senátem pod sp. zn. 8 As 104/2013, ale o zásadní rozpor mezi jednáním žalobkyně popsaným ve výroku a jednáním žalobkyně pospaným v odůvodnění.

[29] Z rozhodnutí stěžovatelky (a to ani z jeho celku) nelze pro tento rozpor mezi výrokem a odůvodněním seznat, jaké konkrétní jednání je vlastně žalobkyni vyčítáno. Vyjádření k žalobě ani argumentace v kasační stížnosti nemohou uvedenou vadu následně žádným způsobem zhojit.

[30] Pro úplnost soud uvádí, že 30 denní lhůta pro vypracování písemného vyhotovení rozsudku, vydaného dne 12. 11. 2014, byla na základě žádosti soudce zpravodaje (založené na l. č. 63 soudního spisu) prodloužena místopředsedou městského soudu do 19. 12. 2014 z důvodu nepřítomnosti soudce na pracovišti. Dne 19. 12. 2014 byl vydán pokyn kanceláří soudu k zaslání stejnopisu rozhodnutí účastníkům řízení a téhož dne byl rozsudek doručen stěžovateli. V uvedeném postupu nelze spatřovat žádnou účelovost.

IV. Závěr a náklady řízení

[31] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji podle ustanovení § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl. O věci rozhodl bez jednání postupem podle § 109 odst. 2 s. ř. s., dle kterého o kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud zpravidla bez jednání.

[32] Stěžovatelka, která neměla v řízení úspěch, nemá ze zákona právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.). Žalobkyně učinila ve věci jeden úkon a to písemné podání ve věci samé (vyjádření ke kasační stížnosti). Nejvyšší správní soud neshledal důvod pro přiznání náhrady hotových výdajů dle § 13 odst. 3 advokátního tarifu za tento úkon právní služby, neboť tento úkon nelze z hlediska jeho obsahu považovat za účelně vynaložený náklad k bránění práva ve smyslu § 142 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s., a § 13 odst. 1 advokátního tarifu. Z uvedených důvodů soud rozhodl, že žádnému z účastníků se právo na náhradu nákladů řízení nepřiznává.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. května 2015

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu